

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/164/2015
Identifikačné číslo spisu:	5015200155
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015200155.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. T. A., bytom F. XX, M., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-81/2014 zo dňa 22. októbra 2014 a upovedomenia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-81/2014 zo dňa 23. decembra 2014, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/9/2015-53 zo dňa 13. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/9/2015-53 zo dňa 13. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-81/2014 z 22.10.2014 a upovedomenia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-81/2014 z 23.12.2014 zastavil. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že ide o rozhodnutia, ktoré nemôžu byť predmetom preskúmania súdom. V odôvodnení uviedol, že žalobca bol rozhodnutím č. ORP-P-192/ODI-2014-II zo dňa 03.07.2014 uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Uvedené rozhodnutie prevzal žalobca 28.07.2014 po tom, čo bolo uložené po druhom neúspešnom pokuse o doručenie na pošte 09.07.2014. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28.07.2014. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie 12.08.2014 na pošte. Žalovaný po predložení spisov prvostupňovým správny orgánom začal 23.09.2014 z vlastného podnetu mimoodvolacie konanie. Rozhodnutím č. KRPZ-ZA-KDI-SK-81/2014 z 22.10.2014 zmenil právoplatné rozhodnutie o priestupku č. ORP-P-192/ODI-2014-II z 03.07.2014 vo výrokovej časti tak, že zmenil ustanovenia, ktoré žalobca porušil a to § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a

o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase spáchania skutku, za čo bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinného v čase spáchania skutku a bola mu uložená pokuta vo výške 400 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 14 mesiacov. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný vyhodnotil odvolanie žalobcu ako oneskorené. Žalobca bol v napadnutom rozhodnutí správne poučený o možnosti podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského dopravného inšpektorátu, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline. Uvedené rozhodnutie prevzal žalobca 24.11.2014 po tom, čo bolo uložené po druhom neúspešnom pokuse o doručenie na pošte 05.11.2014. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25.11.2014. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie 09.12.2014 na pošte. Prípisom z 23.12.2014, č. KRPZ-ZA-KDI-SK-81/2014 bol žalobca upovedomený, že jeho odvolanie doručené žalovanému 12.12.2014 bolo vyhodnotené ako oneskorené odvolanie a s poukazom na § 60 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní bolo postúpené správnomu orgánu najbližšieho vyššieho stupňa.

Krajský súd ďalej uviedol, že aj keď žalobca podal odvolanie, ale toto bolo podané oneskorene a nebolo nadriadeným orgánom vecne prejednané, teda základná podmienka konania v správnom súdnictve - vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov - nebola zo strany žalobcu splnená. Z tohto dôvodu prvostupňové rozhodnutie predstavuje nespôsobilý predmet prieskumu a na základe uvedeného krajský súd konanie v súlade s § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. Vo vzťahu k upovedomeniu žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-81/2014 z 23.12.2014 o postúpení odvolania na vybavenie odvolaciu orgánu uviedol, že sa jedná len o prípis žalovaného informačného charakteru a nie je rozhodnutím správneho orgánu v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., čím je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa II. hlavy, V. časti O.s.p., a preto krajský súd pri aplikácii § 250d ods. 3 O.s.p. konanie o jeho preskúmanie rovnako zastavil.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ktoré upravujú náhradu trov konania v prípade, že konanie končí bez toho, aby súd rozhodoval vo veci samej.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní uviedol, že predmetné uznesenie odporuje účelu právneho poriadku v právnom štáte, zákonu a reálnemu právnomu i vecnému stavu veci.

Poukázal na to, že správny orgán má na doručenkách od všetkých rozhodnutí preškrtnuté dátumy ohľadom postupu doručovania a uvedený text „nepravdivé“ s podpisom osoby, ktorá prebrala zásielku. Žalobca má za to, že o pravdivosti údajov na doručenkách ohľadom postupu doručovania existujú dôvodné pochybnosti. Je zrejmé, že doručienky neosvedčujú skutočnosti, ktoré musia byť naplnené tomu, aby správny orgán mohol použiť doručovaciu domnienku podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku, nakoľko neboli vykonané 2 doručovacie pokusy a adresát zásielky sa nezdržiaval v mieste doručovania v čase doručovania. Krajský súd podľa jeho názoru dospel na základe nesprávneho hodnotenia k nesprávnym záverom o tom, že neboli vyčerpané riadne opravné prostriedky v konaní, v dôsledku čoho vydal nesprávne uznesenie, ktorého cieľom je v skutočnosti ukončenie konania 21S/9/2015 pokiaľ možno čo najjednoduchšie z procesných dôvodov, aby sa nemusela prejednávať vec samá.

Na záver odvolania uviedol, že štátna moc má chrániť občana a nemá slúžiť na jeho prenasledovanie a bezdôvodné poškodzovanie, pričom súdna moc je tá posledná, na ktorú sa môže občan obrátiť so svojou „žiadosťou o ochranu“, keď ho iné orgány štátu šikanujú, prenasledujú a poškodzujú.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že v ňom nie sú uvedené nové skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné osobitne sa vyjadrovať. Žalovaný zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach a názoroch, ktoré sú už zdokumentované v príslušných spisoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá

O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250 ods. 2 O.s.p.) a dospel záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 OSP).

Podľa 24 ods. 1 správneho poriadku sa dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Posledná veta § 24 ods. 2 správneho poriadku predstavuje výnimku zo zásady, že doručenie pôsobí až od okamihu, keď sa písomnosť dostala do rúk adresáta. Bez ohľadu na to, či sa adresát o uložení úradnej zásielky na pošte fakticky dozvedel alebo nedozvedel, zo zákona vyplýva, že uplynutím tejto zákonnej lehoty sa má za to, že mu bola písomnosť doručená - ide o právnu fikciu doručenia písomnosti.

V súvislosti s doručovaním (prvostupňového) rozhodnutia o priestupku Okresného riaditeľstva PZ Žilina č. p. ORP-P-192/ODI-2014-11 dňa 08.07.2014 uskutočnil poštový doručovateľ neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie a dňa 09.07.2014 uskutočnil poštový doručovateľ opakované, taktiež neúspešné doručenie a v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte. Prevzatá bola 28.07.2014.

Takisto z potvrdenia o doručení (doručenky) rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-81/2014 zo dňa 22.10.2014 najvyšší súd zistil, že:

- dňa 04.11.2014 uskutočnil doručovateľ neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie,
- dňa 05.11.2014 uskutočnil doručovateľ opakované doručenie, ktoré bolo taktiež neúspešné, na základe čoho zásielku toho istého dňa (05.11.2014) uložil na pošte,
- dňa 24.11.2014 bola zásielka prevzatá.

Na oboch doručenkách sú dátumy neúspešných pokusov o doručenie preškrtnuté a pri bode 4 (deň odopretia prijatia zásielky, ktorý sa považuje za deň jej doručenia, o čo bol adresát poučený) je perom napísané slovo „nepravdivé“.

Uvedené zistenia, vyplývajúce z administratívneho spisu sú totožné so zisteniami krajského súdu, uvedenými v odôvodnení napadnutého uznesenia. Doručenka ako verejná listina preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej potvrdzuje a je dôkazom, že sa písomnosť doručila, ak nie je preukázaný opak. To znamená, že pre ňu platí vyvrátiteľná domnienka je správnosti, pričom jej správnosť sa v súdnom alebo v správnom konaní nedokazuje, dokazuje sa len jej prípadná nesprávnosť. Žalobca v odvolaní namietal, že žalovaný správny orgán, ani krajský súd neskúmali, či doručovateľ splnil povinnosti podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku, avšak v zmysle vyššie uvedeného, žalovaný ani krajský súd takúto povinnosť

nemali a žalobca v odvolaní nesprávnosť doručenky nepreukázal.

V podanom odvolaní žalobca namietal, že krajský súd nezistil, že žalobca sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržiaval. K tejto námietke najvyšší súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 278/2011-13 zo dňa 16.06.2011, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že „dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručovania nezdržiaval, znáša adresát a nie správny orgán“. Ďalej uviedol, že ani „čestné vyhlásenie adresáta, že sa v mieste bydliska nezdržiaval v čase doručovania, však na unesenie dôkazného bremena nepostačuje, lebo ide iba o tvrdenie. Je potrebný aj objektívny dôkaz preukazujúci, že v kritickom čase bol na inom mieste“. Žalobca na preukázanie svojho tvrdenia nepredložil žiaden dôkaz, a preto platí záver krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného bolo právoplatne doručené.

Z uvedeného je zrejmé, že krajský súd nepochybil, keď rozhodol o zastavení konania podľa § 250d ods. 3 O.s.p., keďže žalobca podal odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu zjavne oneskorene, čo spôsobilo, že žalobca nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky a teda rozhodnutie správneho orgánu predstavuje nespôsobilý predmet súdneho prieskumu. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s právnym záverom krajského súdu uvedeným v jeho rozhodnutí stotožnil, námietkam žalobcu nevyhovel a napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/9/2015-53 z 13.05.2015 podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.